Lietas Nr. 13800033412
Lietas arhīva Nr. SKK-0481-17

LĒMUMS
Rīgā 2017.gada 5.jūlijā

Augstākās tiesas tiesnesis Pēteris Opincāns izskatīja rakstveida procesā apsūdzētā /pers. B/ sūdzību par Rīgas apgabaltiesas tiesneses 2017.gada 13.aprīļa lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 25.februāra spriedumu
/pers. B/, personas kods /personas kods/,
[1.1] atzīts par vainīgu Krimināllikuma 309.panta ceturtajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem;
[1.2] atzīts par vainīgu Krimināllikuma 309.panta ceturtajā daļā un 15.panta ceturtajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem un 3 mēnešiem.
[1.3] Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu galīgais sods /pers. B/ noteikts brīvības atņemšana uz 2 gadiem 6 mēnešiem.

[2] Par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 25.februāra spriedumu /pers. B/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka neatzīst vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 309.panta ceturtās daļas un 15.panta ceturtās daļas. Apsūdzētais /pers. B/ lūdz piespriest sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu.

[3] Iztiesājot lietu apelācijas kārtībā, Rīgas apgabaltiesa ar 2017.gada 13.aprīļa lēmumu, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 560.panta trešo daļu, /pers. B/ apelācijas sūdzību atstājusi bez izskatīšanas, norādot, ka /pers. B/ nav ieradies uz tiesas sēdi bez attaisnojošiem iemesliem.

[4] /pers. B/ par Rīgas apgabaltiesas 2017.gada 13.aprīļa lēmumu iesniedzis sūdzību, kurā norādījis, ka uz apelācijas instances tiesa sēdi 2017.gada 13.aprīlī nav ieradies slimības dēļ. Sakarā ar saslimšanu 2017.gada 11.aprīlī /pers. B/ vērsies pie ārsta savā dzīves vietā Vācijā. Ārsts viņam noteicis diagnozi, ārstēšanu un izsniedzis darbnespējas lapu. Par neierašanās iemesliem tiesu informējis gan telefoniski, gan nosūtījis slimību apliecinošus dokumentus. Rīgas apgabaltiesa nepamatoti atsaukusies uz Ministru kabineta noteikumiem Nr. 152, jo, /pers. B/ ieskatā, konkrētie noteikumi ir piemērojami Latvijā un tie neattiecas uz Vācijā praktizējošiem ārstiem. Konkrētajā gadījumā tiesa /pers. B/ varēja uzlikt par pienākumu iesniegt vēl kādus papildu dokumentus par noteikto ārstēšanu vai režīmu vai arī pieprasīt šo informāciju no ārstējošā ārsta Vācijā.
Papildus /pers. B/ sūdzībā atsaucas uz Kriminālprocesa likuma 20.pantu, 467.panta pirmo daļu un uzskata, ka sakarā ar viņa aizstāves darbnespēju tiesai krimināllietas iztiesāšana bija jāatliek.

Motīvu daļa

[5] Augstākās tiesas tiesnesis P. Opincāns atzīst, ka Rīgas apgabaltiesas 2017.gada 13.aprīļa lēmums ir atstājams negrozīts, bet apsūdzētā /pers. B/ sūdzība ir noraidāma.
[5.1] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 67.panta pirmās daļas 1.punktu un 74.pantu apsūdzētajam ir pienākums noteiktajā laikā ierasties procesa veikšanai pilnvarotas amatpersonas norādītajā vietā, ja uzaicinājums izdarīts likumā noteiktajā kārtībā.
Savukārt Kriminālprocesa likuma 560.panta trešā daļa noteic, ja persona, kura iesniegusi apelācijas sūdzību vai protestu, neierodas uz tiesas sēdi bez attaisnojoša iemesla, tās sūdzību vai protestu var atstāt bez izskatīšanas.
[5.2] No lietas materiāliem redzams, ka 2017.gada 13.aprīlī /pers. B/ uz tiesas sēdi nebija ieradies, bet iesniedzis tiesai darbnespējas izziņu – iesniegšanai slimokasei par paredzamo darbnespējas periodu no 2017.gada 12. aprīļa – 13.aprīlim. Izraksts no medicīniskās kartes par ārstēšanās režīmu izziņai nav pievienots.
[5.3] Augstākās tiesas tiesnesis uzskata, ka apelācijas instances tiesa pamatoti lēmusi par /pers. B/ apelācijas sūdzības atstāšanu bez izskatīšanas, atzīstot, ka uz tiesas sēdi 2017.gada 13.aprīlī /pers. B/ nav ieradies bez attaisnojošiem iemesliem. No lietas materiāliem redzams, ka /pers. B/ tiesai iesniedza iesniegšanai slimokasei paredzētu darbnespējas izziņu par periodu no 2017.gada 12.-13.aprīlim (2.sējuma 41.lapa). Rīgas apgabaltiesas tiesnese pamatoti secinājusi, ka minētais apstāklis pats par sevi nevar būt par pietiekamu pamatu, lai atzītu, ka /pers. B/ nav ieradies uz tiesas sēdi attaisnojošu iemeslu dēļ, jo darbnespējas izziņa nesniedz informāciju par /pers. B/ veselības stāvokli, ārstēšanas režīmu un viņa spēju vai nespēju piedalīties tiesas sēdē.
/pers. B/ savā sūdzībā nepamatoti norādījis, ka tiesa varēja uzlikt viņam par pienākumu iesniegt papildu dokumentus vai pieprasīt šos dokumentus no ārsta Vācijā. Augstākās tiesas tiesnesis uzskata, ka gadījumā, ja tiesai nav šaubu par apsūdzētā neierašanos uz tiesas sēdi bez attaisnojoša iemesla, tai nav pienākums pieprasīt papildu dokumentus. Tiesa lēmumā ir pamatoti norādījusi, ka jau agrāk /pers. B/ bija iesniedzis šāda veida dokumentus tiesai un viņam bija zināms, kādi dokumenti ir jāiesniedz.
Minētā iemesla dēļ /pers. B/ sūdzība atzīstama par nepamatotu un līdz ar to noraidāma.
[5.4] Augstākā tiesa par nepamatotu atzīst /pers. B/ sūdzībā norādīto, ka tiesa ir pārkāpusi viņa tiesības uz aizstāvību, jo nav atlikusi krimināllietas iztiesāšanu sakarā ar aizstāves darbnespēju. Kā jau norādīts iepriekš, apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedza /pers. B/, kurš uz apelācijas instances tiesas sēdi neieradās un tiesa viņa neierašanos atzina par neattaisnotu. Līdz ar to lietā nav juridiski izšķirošas nozīmes apstāklim, ka uz tiesas sēdi neieradās arī sūdzības iesniedzēja aizstāve.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 582.panta otro daļu, Augstākās tiesas tiesnesis

nolēma:

atstāt negrozītu Rīgas apgabaltiesas 2017.gada 13.aprīļa lēmumu, bet apsūdzētā /pers. B/ sūdzību noraidīt.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnesis P.Opincāns